

Danas slavimo spomen na prvi, od mnogih budućih Isusovih dolazaka u Hram, u kuću svoga Oca, u kuću molitve izabranog naroda i svih naroda ove kugle zemaljske.

Prorok Malahija nagoviješta žrtvu svetu i savršenu, onu Isusovu s Posljednje večere, Euharistiju. Isus se pojavljuje kao veliki svećenik novoga i vječnoga Saveza; on će prinijeti za žrtvu sama sebe, na Kalvariji – žrtvu koja će jedina u svoj svojoj cjelini biti Bogu ugodna i draga.

Isus, utjelovljena Riječ, dolazi kao svjetlo na prosvjetljenje svih naroda. Tako ga prepoznaju oni koji mole, s vjerom u obećanja. Njih Bog obdariva Duhom Svetim, daruje im radost i utjehu: kao starcu Šimunu – pravedniku i moliteljici Ani - proroci.

Ovo smo slavlje Euharistije otvorili dojmljivom povorkom u koju su bili uključeni: redovnice i redovnici, svećenici i vjernici noseći, ili držeći, pobožno svoje plamteće svijeće.

Taj naročiti znak, svojstven današnjoj liturgijskoj svečanosti, pun je simbolike. Očituje ljepotu i vrednotu posvećenoga života – odsjaj Kristova svjetla; podsjeća nas na Marijin ulaz u Hram: Djevica Marija, posvećena puninom milosti, u svojem je naručju nosila samo Svjetlo, utjelovljenu Riječ – koja razgani tamu zablude i obmane Zloga, trenutnog vladara ovoga svijeta.

Marija i Josip mogli su taj čin pobožnosti obaviti u sinagogi u vlastitom mjestu. Ipak, htjeli su to učiniti s puno ljubavi i pobožnosti u jeruzalemskom Hramu. Tako se odvija otajstvo Božje ljubavi: prikazuju Sina Svevišnjem Ocu, onome koji ga je nama poslao za spasenje.

U to bogoslužje predanja i veličanja, poučljivi Duhu Svetomu, uključuju se Šimun i Ana: osobe posvećene molitvom i postom, radosnim svjedočenjem obećanog i dočekanog spasenja.

Po uzoru na njih, posvećena osoba može biti, i to se očekuje, u osobnom životu i u društvenom djelovanju: pravedna i bogobožna (Lk 2,25), život Bogu na slavu, a ljudima otvorena srca i pameti, mogu posredovati radosnu vijest Evanđelja (Lk 2,37).

Svaki je vjernik po krštenju misionar - posvećena osoba napose. Svojim mnogovrsnim milosnim darovima, karizmama, posvećeni sudjeluju u misijskom poslanju Crkve. Stoga je potrebno da budu uz Isusa, da u šutnji adoracije Isus svojom ljubavlju trajno zalijeva njihovo bezuvjetno i potpuno predanje u siromaštvu, čistoći, poslušnosti.

Obećali su hrabro i velikodušno: vjernost i postojanost.

I kad zbog svoga stila života postanu prezrena manjina; i kad uđu u sudbinu onih koje svijet ne razumije i na rub odbacuje; i kad im mač pohlepe i nepravde probada srce; i kad mnoge bez kruha i bez nade ne treba tražiti širom svijeta jer su gaženi diljem Lijepe naše; i kad materijalno hlepi porobiti duhovno; i kad lažovi i zlikavci nameću vrednote svojih tmina paklenskih; i kad treba živjeti kulturu života nasuprot pošasti smrti; i kad je sumrak života često pred očima braniteljâ časti i života, Doma i Domovine, kojima je za ustrajnost napose potrebno srce i molitva - tu ste vi posvećena života, jednako u klauzuri i u svijetu: vi znate da ste pozvani biti dragocjena i neslomljiva, uvijek nova, životna klica nade naroda Božjega. Da, vi, koji znate živjeti i naviještati kulturu života u civilizaciji ljubavi.

U pobudnici 'Radost evanđelja' papa Franjo iznosi svoje iskustvo, i poziva nas na bogatu simfoniju dinamike života prožeta ljubavlju, po načelu: 'contemplatio – actio'. Kaže:

'Trebamo svakog dana moliti njegovu milost, tražiti od njega da otvori naše hladno srce i prodrma naš mlaki i površni život' (Evanđelii gaudium. 2013. n. 264). 'Kako je lijepo stati pred križ, i klečati pred Presvetim, i jednostavno biti u njegovoj prisutnosti! ... U jedinstvu s Isusom tražimo ono što on traži, ljubimo ono što on ljubi. ... Ako se želimo darivati do kraja - i trajno, moramo se izdići iznad svake druge motivacije' (Evanđelii gaudium. 266).

Beskrajna ljubav prema Isusu, blago njegova prijateljstva, rađa beskrajnim zanosom naviještati Spasitelja: u svijetu, u vlastitoj zajednici, u susretu s novim pozvanima na posvećeni život. Beskrajni zanos obasjava smisao poziva, smisao života, smisao svega što se može nazvati 'drama Božjega kraljevstva među nama i s nama ljudima na zemlji'.

To je pustolovina zvanja. To je onaj život u izobilju o kojem Isus govori (Iv 10, 10).

I mi u ovaj dan, na Svijećnicu, s Djevicom Majkom – koja je brižno čuvala i prebivala Riječ Božju u svom srcu, i drugima ju darivala, molimo Duha ljubavi i mudrosti: neka potrese našim umom i našim srcem, cijelim životom. Amen.